

1. И отвечал Елифаз Феманитянин и сказал:

УПО: І відповів теманянин Еліфаз та й сказав:

KJV: Then Eliphaz the Temanite answered and said,

2. [если] попытаемся мы [сказать] к тебе слово, --не тяжело ли будет тебе? Впрочем кто может возбранить слову!

УПО: Коли спробувать слово до тебе, чи мука не буде ще більша? Та хто стримати зможе слова?

KJV: If we assay to commune with thee, wilt thou be grieved? but who can withhold himself from speaking?

3. Вот, ты наставлял многих и опустившиеся руки поддерживал,

УПО: Таж ти багатьох був навчав, а руки ослаблі зміцняв,

KJV: Behold, thou hast instructed many, and thou hast strengthened the weak hands.

4. падающего восставляли слова твои, и гнущиеся колени ты укреплял.

УПО: того, хто спотикавсь, підіймали слова твої, а коліна тремткі ти зміцняв!

KJV: Thy words have upholden him that was falling, and thou hast strengthened the feeble knees.

5. А теперь дошло до тебя, и ты изнемог; коснулось тебя, и ты упал духом.

УПО: А тепер, як нещастя на тебе найшло, то ти змучився, тебе досягло воно і ти налякався...

KJV: But now it is come upon thee, and thou faintest; it toucheth thee, and thou art troubled.

6. Богобоязненность твоя не должна ли быть твоею надеждою, и непорочность путей твоих--упованием твоим?

УПО: Хіба не була богобійність твоя за надію твою, за твоє сподівання невинність доріг твоїх?

KJV: Is not this thy fear, thy confidence, thy hope, and the uprightness of thy ways?

7. Вспомни же, погибал ли кто невинный, и где праведные бывали искореняемы?

УПО: Пригадай но, чи гинув невинний, і де праведні вигублені?

KJV: Remember, I pray thee, who ever perished, being innocent? or where were the righteous cut off?

8. Как я видал, то оравшие нечестие и сеявшие зло пожинают его;

УПО: Як я бачив таких, що орали були беззаконня, та сіяли кривду, то й жали її:

KJV: Even as I have seen, they that plow iniquity, and sow wickedness, reap the same.

9. от дуновения Божия погибают и от духа гнева Его исчезают.

УПО: вони гинуть від подиху Божого, і від духу гнівного Його погибають!

KJV: By the blast of God they perish, and by the breath of his nostrils are they consumed.

10. Рев льва и голос рыкающего [умолкает], и зубы скимнов сокрушаются;

УПО: Левине ричання й рик лютого лева минає, і левчукам вилущуються зуби.

KJV: The roaring of the lion, and the voice of the fierce lion, and the teeth of the young lions, are broken.

11. могучий лев погибает без добычи, и дети львицы рассеиваются.

УПО: Гине лев, як немає здобичі, і левенята левиці втікають.

KJV: The old lion perisheth for lack of prey, and the stout lion's whelps are scattered abroad.

12. И вот, ко мне тайно принеслось слово, и ухо мое приняло нечто от него.

УПО: І крадається слово до мене, і моє ухо почуло ось дещо від нього.

KJV: Now a thing was secretly brought to me, and mine ear received a little thereof.

13. Среди размышлений о ночных видениях, когда сон находит на людей,

УПО: у роздумуваннях над нічними видіннями, коли міцний сон обіймає людей,

KJV: In thoughts from the visions of the night, when deep sleep falleth on men,

14. объял меня ужас и трепет и потряс все кости мои.

УПО: спіткав мене жах та тремтіння, і багато костей моїх він струсонув,

KJV: Fear came upon me, and trembling, which made all my bones to shake.

15. И дух прошел надо мною; дыбом стали волосы на мне.

УПО: і дух перейшов по обличчі моїм, стало дуба волосся на тілі моїм...

KJV: Then a spirit passed before my face; the hair of my flesh stood up:

16. Он стал, --но я не распознал вида его, --только облик был пред глазами моими; тихое веяние, --и я слышу голос:

УПО: Він стояв, але я не пізнав його вигляду, образ навпроти очей моїх був, і тихий голос почув я:

KJV: It stood still, but I could not discern the form thereof: an image was before mine eyes, there was silence, and I heard a voice, saying,

17. человек праведнее ли Бога? и муж чище ли Творца своего?

УПО: Хіба праведніша людина за Бога, хіба чоловік за свого Творця є чистіший?

KJV: Shall mortal man be more just than God? shall a man be more pure than his maker?

18. Вот, Он и слугам Своим не доверяет и в Ангелах Своих усматривает недостатки:

УПО: Таж рабам Своїм Він не йме віри, і накладає вину й на Своїх Анголів!

KJV: Behold, he put no trust in his servants; and his angels he charged with folly:

19. тем более--в обитающих в храминах из брения, которых основание прах, которые истребляются скорее моли.

УПО: Що ж тоді мешканці глиняних хат, що в поросі їхня основа? Як міль, вони будуть розчавлені!

KJV: How much less in them that dwell in houses of clay, whose foundation is in the dust, which are crushed before the moth?

20. Между утром и вечером они распадаются; не увидишь, как они вовсе исчезнут.

УПО: Вони товчені зранку до вечора, і без помочі гинуть назавжди...

KJV: They are destroyed from morning to evening: they perish for ever without any regarding it.

21. Не погибают ли с ними и достоинства их? Они умирают, не достигнув мудрости.

УПО: Слава їхня минається з ними, вони помирають не в мудрості!...

KJV: Doth not their excellency which is in them go away? they die, even without wisdom.

